

Παλιός Της Αετοπετρας

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΩΝ (ΔΩΔΩΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'
ΕΤΟΣ 6ον

Αριθμός φύλλου 62

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1977

Εκδότης - Διευθυντής: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΜΑΝΟΣ

933 16
958 5

Ξενητεμένοι Ήπειρώτες.
Εμφυσησάτε στα παιδιά σας συνείδηση ήπειρωτική.
Είναι ιστορική ανάγκη.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΑΣ

1901 — 1977 : Έβδομήκοντα έξι χρόνια φιλανθρωπική, πατριωτική και εκπαιδευτική δραστηριότης.

● Μετά τις παρατήσεις των τριών μελών του Δ. Σ., εκλήθησαν οι τρεις αντίστοιχοι επιλαχόντες ήτοι ο κ. Στάθης Παππάς, ο κ. Απόστολος Τσαμπούρης και ο κ. Βασίλης Ζόγκαρης. Οι κ. κ. Στάθης Παππάς και Βασίλης Ζόγκαρης δεν απέδεχθησαν τις θέσεις. Τετάρτη επιλαχούσα είναι η κ. Ελένη σός, Γρ. Τσαμπούρη. Πέμπτον επιλαχόντα δεν προβλέπει το Καταστατικό.

● Το έργο της Βίγλας σταμάτησε. Δεν έχουμε θετικές πληροφορίες αλλά μάλλον δεν εuréθη νερό κι εκφράζονται φόβοι για την υδρομάστευση ή οποία κινδυνεύει να παρασρβή από την διανοίξη του χώρου. Πάντως περιμένουμε την επίσημη άποψη της 'Αδελφότητος ή Κοινότητος.

● Την Κυριακή 18-9-77 ή 'Αδελφότητά μας γιόρτασε στην Πεντέλη το Πανηγύρι της Παλιουρής. Ή προέλευση των 'Αετοπετριτών και φίλων του χωριού μας ήταν ικανοποιητική αλλά από την στιγμή που εγένετο γνωστό το τραγικό δυστύχημα που έπληξε την οικογένεια του κ. Κώστα Π. Παππά ή άτμσφαιρα ήταν βαριά. Ουδείς είχε την διάθεση να διασκεδάσει και οι πλείστοι παρέμειναν στην πόλη. Ή διοίκηση της πληροφορίας ήταν διακριτική και δεν το έπληροφορήσαν όλοι άμεσα.

● Μετά τις παρατήσεις των τριών μελών του Δ. Σ., εκλήθησαν οι τρεις αντίστοιχοι επιλαχόντες ήτοι ο κ. Στάθης Παππάς, ο κ. Απόστολος Τσαμπούρης και ο κ. Βασίλης Ζόγκαρης. Οι κ. κ. Στάθης Παππάς και Βασίλης Ζόγκαρης δεν απέδεχθησαν τις θέσεις. Τετάρτη επιλαχούσα είναι η κ. Ελένη σός, Γρ. Τσαμπούρη. Πέμπτον επιλαχόντα δεν προβλέπει το Καταστατικό.

● Το έργο της Βίγλας σταμάτησε. Δεν έχουμε θετικές πληροφορίες αλλά μάλλον δεν εuréθη νερό κι εκφράζονται φόβοι για την υδρομάστευση ή οποία κινδυνεύει να παρασρβή από την διανοίξη του χώρου. Πάντως περιμένουμε την επίσημη άποψη της 'Αδελφότητος ή Κοινότητος.

● Την Κυριακή 18-9-77 ή 'Αδελφότητά μας γιόρτασε στην Πεντέλη το Πανηγύρι της Παλιουρής. Ή προέλευση των 'Αετοπετριτών και φίλων του χωριού μας ήταν ικανοποιητική αλλά από την στιγμή που εγένετο γνωστό το τραγικό δυστύχημα που έπληξε την οικογένεια του κ. Κώστα Π. Παππά ή άτμσφαιρα ήταν βαριά. Ουδείς είχε την διάθεση να διασκεδάσει και οι πλείστοι παρέμειναν στην πόλη. Ή διοίκηση της πληροφορίας ήταν διακριτική και δεν το έπληροφορήσαν όλοι άμεσα.

Αυτό άκριτως, κρατήστε πάντα στην καρδιά σας και μεταβιβάσατέ τα στα νέα κοριτσάκια όταν θα σας διαδεχθούν. Εγώ σας συγχαίρω μέσα από την καρδιά μου και σας ευχαριστώ.

Με αγάπη
'Αλεξάνδρα Τριανταφύλλου

Ή κ. Α. Τ. έδωσε σε όλα τα κοριτσάκια που αποτελούσαν κατά καιρούς τον χορευτικό όμιλο από μια κορναρισμένη έγχρωμη φωτογραφία της έκκλησας της 'Αγίας Παρασκευής.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ
κ. ΑΛΕΞ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Ή κ. 'Αλεξάνδρα Τριανταφύλλου

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΙΘΑΚΗ

Αυτές οι καρδιές, γιομάτες μ' αθωότητα, μέσα στα στήθια. Αυτή ή πίστη, στα όνειρα που σέρνονται από το 1901. Αυτός ο σκοπός, που γίνεται στόχος στις πράξεις μας... Γιατί, μ' αυτές τις καρδιές, μ' αυτή την πίστη, μ' αυτό τον σκοπό, θαλασσοδερόμαστε μακριά από την αίσθηση της πραγματικότητας. Δεν είναι μεγαλείο ή καρδιά του 'Αετοπετρίτη; 'Ακούστηκε χαρούμενος χτύπος καρδιακός στον πόνο του πλησίον; Ποιον κυριέψε ή αντίθετη πίστη, μακριά από τ' όνειρο το κοινό; Ποιός κυνήγησε τον άτιμο στόχο;

Ύπάρχει πουθενά, απάντηση : Ναι! Γιατί αυτά τα ΟΧΙ μ'ας οδηγούν σε ξέμακρα σοκάκια; Μήπως δεν είναι αρκετά για την πραγματοποίηση στόχων αγαθών, αδελφικών, αγνώστων στους έγκεντρικούς και στις καρές του Διαδόλου;

«Δεύτε λάβετε φώς». Τα πρόσωπά μας δεν είναι αυτά που καθρεφτίζονται ή χαρά και ή αγάπη, όταν το Πάσχα ζητάμε θείο μεγαλείο κοντά στα κέδρα και στις ντοφες;

«Άρχεται ή έναρξς της Συνελεύσεως». Ο θόρυβος της πόλης μπορεί να σβύνει άραγε τα θεία καλέσματα;

Ή Παρθένος σήμερα...». Τ'ας χαμογέλασε τα πρόσωπα στο πεντακάθρο κρύο του χωριού! Τί ύψωση στις κουρασμένες ψυχές

της έφημερης ζωής!

«Και τώρα θα προσβούμε στον απολογισμό της Διοικήσεως». Το καυσαέριο της πόλης να είναι αυτό που μαυρίζει και τις ψυχές μας; «Ξενητεμένοι μου πουλιά». Τά χέρια μας δεν είναι αυτά που άγκαλιάζουν όλους μας στη θύμηση του τί είμαστε, του τί θέλουμε;

Κι αφού ξέρουμε τι είμαστε, ξέρουμε τι θέλουμε γιατί αφήνουμε τους έαυτούς μας έρμαιο στ' άμαρτωλά κύματα άγνωστου Ποσειδώνα;

«Όσες φουρτούνες κι αν θρεθήκαν ο 'Οδυσσεύς έφτασε στην Ίθακη. Και ή Ίθακή περιμένει κι έμάς. Όχι του 'Οδυσέα ή του Καβάφη. Άλλά αυτή που είναι κρυμμένη στις καρδιές μας. Φτάνει μόνο κι έμεις ν' αποφύγουμε τις σειρήνες. Και τότε θα δούμε τον ήλιο να ζεσταίνει και πάλι τα παγωμένα μας μέλη».

ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ής αίτίας των προεχών δουλετικών έκλογών το επόμενο φύλλο μας θα κυκλοφορήσει μετά τις 20 Νοεμβρίου και άρχές Δεκεμβρίου. Τότε λόγω φόρτου εργασίας του τυπογραφείου μας.

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Μιάν νύκταν συννεφιασμένη, Κυριακή προς την Δευτέραν της 28ης 'Οκτωβρίου 1940, ενώ ο 'Ελληνικός λαός, έκοιμάτο διά να ξαναγυμνήση και πάλιν να πάη εις την κουραστική του εργασία, μία φίλη γειτονική χώρα, ύπολογίζοντας εις την ύλικήν της δύναμιν «Θεωρία των καθεστώτων της» άλλως αλφινιδώς και με δολιότητα, θέλησε να άλώση την ψυχήν του και έν συνεχεία να κλέψη και την έλευθερίαν του.

'Αλλά τά χαλύβδινα νεύρα της ήρωικής του ψυχής δεν την άφησαν.

Όλοι οι 'Ελληνες μικροί και μεγάλοι «εργηγορούντες και διεγεργερμένοι», έπήραν την απόφασιν να μην ύποστειλουν τά 'Ανία και 'Ιερά της ύπαρξέως των και να θυσιασθούν όπως πάντοτε «μέχρις εσχάτων αντίστασεως».

'Ιδού τά δραματικά γεγονότα της 28ης 'Οκτωβρίου 1940:

ΩΡΑ 2.30' ΜΕΣΑΝΥΚΤΑ
Ένα πολυτελές αυτοκίνητο με αριθ. Δ. Σ. 75 με δυο έπιβάτες μέσα διασχίζοντας με ταχύτητα πολλούς δρόμους της 'Αθήνας, έστάθην στην είσοδο μιας οικίας εις την Κηφισιά.

Τά πρόσωπα ήταν ο Προσβευτής της 'Ιταλίας Γκράτσι και ένας συνοδός του.

Η οικία εις την Κηφισιά ήτον του Πρωθυπουργού της 'Ελλάδος 'Ιωάννου Μεταξά.

Κατέβηκαν διαστικά και οι δυο και ζήτησαν από τον σκοπόν της οικίας έπειγόντως τον Πρωθυπουργόν.

«Άνάγκη να παρουσιασθώ άμέσως στον κ. Πρόεδρο της Κυβερνήσεως». Ο σκοπός ζήτησε τον 'Αρχιφύλακα να λάβη θέσιν.

Ο 'Ενωμοτάρχης 'Αρχιφύλαξ Τραυλός έκάλεσε από τηλέφώνου τον κ. Πρόεδρον εις τον όποιον και άνέφερεν, ότι ο Προσβευτής της 'Ιταλίας έπείμειν να παρουσιασθ ή ένωπίον του.

Ο κ. Πρόεδρος του άπήντησε επί λέξει: «Καλά τέτοια ώρα τί θέλεις; Είς άπάντησιν του 'Ενωμοτάρχου, ότι δεν έγνωρίζει τον σκοπόν της άφίξέως του, είπε:

«Καλά περίμενε». 'Απορημένος και μισογυμνημένος ο Πρόεδρος, βγήκε από την οικίαν του και έκάλεσε μέσα τον προσβευτήν.

«Εισήλθον δέ και οι δύο μαζί έντός της οικίας...».

ΩΡΑ 3η ΠΡΩ'Ι'ΝΗ.

Μόλις εισήλθον και έκάθθησαν ο Προσβευτής άμέσως έξήγαγεν έναν μεγάλο φάκελλον από την τσέπη του και τον έδωσε στον Πρόεδρον λέγοντας:

«Εκ μέρους της κυβερνήσεώς μου...».

Ο 'Ελλην Πρωθυπουργός ήρχισε να διαβάη μόνος του και άργα τό τηλεσίγραφον με τά έξής στό τέλος έπιτακτικά λόγια: «Ή 'Ιταλική κυβέρνησις ζητεί από την 'Ελληνικήν κυβέρνησιν όπως δώση άμέσως εις τάς στρατιωτικάς άρχάς τάς άναγκαίας διαταγάς, ίνα ή κατοχή αυτή δυνηθή να πραγματοποιηθή κατά ειρηνικών τρόπων. Έάν τά 'Ιταλικά

στρατεύματα ήθελον συναντήσθ έντίστασιν, ή αντίστασις αυτή θα καμφθεί διά των όπλων και ή 'Ελληνική Κυβέρνησις θα έφερε τάς εθύννας αι όποιαι ήθελον έκ τούτου προκύψη».

ΩΡΑ 3.30' ΠΡΩ'Ι'ΝΗ.

Ο Πρωθυπουργός μετά την άναγνώσιν του κειμένου έβαλε τό τηλεσίγραφον εις τον φάκελλον. Ο Προσβευτής για να φοβήση και έκδιόσει τον Πρωθυπουργόν συνέχεια λέγει:

«Έχω έντολήν να σας άνακοινώσω ότι εις περιπτώσιν μη άποδοχής των όρων προς όποιους άναγνώσατε, τά 'Ιταλικά στρατεύματα θα εισβάλλουν εις την 'Ελλάδα την όην προωήν».

Ο 'Ελλην Πρωθυπουργός έσηκώθη και του λέγει: —Κύριε Προσβευτά, και από τό περιεχόμενον του τηλεσίγραφου, και ο τρόπος κατά τον όποιον μοι έπέδωθή, σημαίνει κήρυξιν του πολέμου έκ μέρους της 'Ιταλίας.

Ο Γκράτσι διέκοψε:

— Άν δώσητε διαταγήν εις τά στρατεύματά σας να αφήσουν εις τά 'Ιταλικά έλευθέραν την διόδον!...».

Ο ΧΙΙ Βροντοφωνεί ο 'Ελλην Πρωθυπουργός της κυβερνήσεώς μας.

— Δεν πρόκειται καμμίαν διαταγήν να δώσω στα στρατεύματά μας να ές αφήσουν την διόδον. —Σας τό λέγω, Ο ΧΙΙ δια να νομίσητε ότι δεν θα έβιδα ποτέ μιάν τοιούτου είδους διαταγήν, άλλα δια να έννοήσετε ότι γνωρίζω ότι ή 'Ιταλία μη καταλείπουσα ουδεμίαν έκλογήν μεταξύ συρράξεως και ειρήνης, καρύσει εις την 'Ελλάδα τον πόλεμον.

Έδώ ή συνέντευξις έτελειώσε.

Ο Γκράτσι μη περιμένοντας τέτοια άπάντησιν άφού με άπλη ύποκριτικήν ύπόκλησιν χαίρεττες με παραχρήν άνεχώρησε να άναγγείλ η στον άφεντικό του Μουσολίν η άρνητικά νέα.

ΩΡΑ 4η ΠΡΩ'Ι'ΝΗ.

Τό 'Εθνος μας εύρίσκεται πλέον εις έμπόλεμον κατάστασιν με την 'Ιταλίαν.

Κύμα ένθουςιασμού και όχι άγανακτίσεως κατέχει από άκρου εις άκρον την 'Ελλάδα, γιατί προτίμησε την έλευθερίαν και όχι την δουλείαν.

ΩΡΑ 5η ΠΡΩ'Ι'ΝΗ.

Η έπιστράτευσις με χαρές και έξαλλον ένθουςιασμόν άρχισε χωρίς να καθυστερήση.

Μόνο μία λαχή άκούετο παντού, θά νικώσαμε.

ΩΡΑ 6η ΠΡΩ'Ι'ΝΗ.

Διαγγέλματα υπέρφηνα και διαταγάς των Κυβερνώντων, θούρια, και τραγούδια της Πατρίδος δονούσαν την έπικράτειαν, πράγμα σπάνιον εις άλλους λαούς.

'Αλλά και άπόδειξις, ότι σε τέτοια στιγμή ένα σύνθημα παριόζει.

«Νύν υπέρ πάντων ο άγών».

Τό Ιστορικό όχι, έγινε ή αίτία, ώστε τό 'Ελληνικό 'Εθνος να γράψη μία χρυσή άκόμη σελίδα εις την ένδοξη και άνα τους αιώνας Ιστορίαν του, γιατί είναι:

«Τρανή γιγάντων χώρα... (που) στον έχθρό τον πάντοτε βροντόλαλα φωνάζει».

Δεν θά περάσση. Όχι! τό λέει ο τοσολιάς. Τό λένε τα φανταράκια! «Τί άξίζει ή έξιφολύχη»!

ΕΝΑΣ ΧΩΡΙΑΝΟΣ
πολεμιστής του 1940

“ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ,”

(ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ)

Τό Δ.Σ. της 'Αδελφότητός μας διέκοψε την συνεργασία του με την έφημερίδα μας. Σημειώνω τό γεγονός σάν κακό χειρισμό της Διοικήσεως και πιστεύω ότι θά ξαναμελετηθή και θά έπικρατήση μετριοπάθεια. Δεν συμφέρε κανέναν να φτάνουμε μερικώς φρεσς στα άκρα. Και ή ένέργεια του Δ. Σ. είναι παρατραβηγμένη στα άκρα. Σινηστώ θεομά να σταματήσει ή φαγομάρα και να γίνουμε περισσότερο διαλακτικοί.

Σέ μικρό ρεπορτάζ της έκδρομής της 'Αδελφότητος στο Ξυλόκαστρο, σχολιάζεται ή άποχή της νεολαίας μας άπ' αυτήν. Άς προσέξουμε τό σημείο αυτό γιατί νομίζω είναι πολύ λεπτό. Άς μ'ην έχουμε μεγάλες άπαιτήσεις και πρδ παντός άς μη κάνουμε χαρακτηρισμούς και να μην βγάζουμε συμπεράσματα. Οι έκδρομές δεν είναι πάντα εύκολες και δεν ταυρίζουν πάντοτε τά γούστα όλων. Έπειτα οι έκδρομές μας είναι προαιρετικές και πολύ σπανιά και όποιανού κάνει κερφί πάει. Τώρα αν ή νεολαία μας δεν συμμεριζέται πάντοτε τις προσδοκίες μας αυτό δεν είναι τραγικό.

Τό δεκαπενταύγουστο ή γειτονική Βαστροβά γιόρτασε τό πανηγύρι της. Δεν έτυχε να βρεθώ στο πανηγύρι αυτό (και σέ ποιό έτυχα) αλλά όκουσα θυωσ πάρα πολλά ώραία γι' αυτό.

Αυτό δείχνει την μεγάλη δραστηριότητα των κοντοχωριανών μας στο χωριό τους και στην Άπτική. Αυτό τό διαπιστώνω μάλιστα πάρα πολλές φορές που βλέπω μία ταμπέλα σέ ένα κτήμα της 'Αδελφότητος τους κάτω στο Χαλάνδρι. Δεν ξέρω πόσα κτήματα έχουν, εκείνο όμως που σέκφομαι είναι πόσα έχουν έμεις.

Τά τελευταία χρόνια διαβάσαμε προοίπολογισμούς στην 'Αδελφότητάς μας άπορονομικούς. Πουθενά όμως δεν διαβάσαμε έστω και σάν πρόβλεψη μία κάποια τάση προς την κατεύθυνση αυτή.

Δεν νομίζετε και σεις πως καιρός είναι να σκεφτούμε και κάτι γύρω από τό θέμα αυτό;

Πραγματικά δεν ήξερα ότι ή Λαδάνη και τό Δεσποτικό τιμάνε με πανηγύρια ή μνήμη του Κοσμά του Αιτωλού.

Φαίνεται πως οι κοντοχωριανοί μας στο σημείο αυτό είναι πάρα πολύ κοντά στην πραγματικότητα. Διά τί ο Πατριό - Κοσμάς ο Αιτωλός, ο μεγάλος αυτός Χριστιανός και 'Ελληνας, ήμερψε τον τόπο μας και με τους λόγους του έσπειρε σπόρο 'Ελληνισμού και άνωταπιάς. Έμεις στο χωριό μας από τό εκώνισμα που έστρε ο Νικόλας Καπώνης δεν άξιοθήκαμε ούτε μία εικόνα να του κάνουμε σέ μία από τις έκκλησεις μας.

Ο Κώστας 'Αγγέλης με τό σημείωμα του κή διαμάχη και οι ρίζες της άνογει ένα παράθυρο από τό όποιο μπορεί ο καθένας μας να δει και να σμιτεράνη για τό που δουλεύουμε σάν Κοινότητα και 'Αδελφότητα.

Δεν συμφωνώ απόλυτα με τις άποψεις του Κ. Α., συμφωνώ όμως άν αυτό γήη απία να ιδούμε και να μελετήσουμε τί φταίει και τί δεν φταίει. Άλλά με μία βασική άμωσ προοιπόθεση. Με μετριοπάθεια και χωριανική αγάπη να εκθέσει ο καθένας τις άποψεις του και να κάνει τις υποδείξεις του άν νομίζει ότι μπορεί να τις κάνει. Άν δεν τηρηθή αυτή ή αρχή είναι καλύτερα να σιωπήσουμε μία και σέ λίγο καιρό θά έθωουμε ένωσιον της Γενικής Συνέλευσης της 'Αδελφότητός μας ή όποια θά δάλη τά πράγματα στη θέση τους.

Η γενιά την όποια άναφέρει ο Κ. Α. στο σημείωμά του, αν δεν κάνω λάθος, άρχίζει γύρω στο 1955 και φτάνει έως σήμερα. Άρχισε με τον Φώτη Μάνο, Παναγιώτη Βάτσο, Σπύρο Τσιμπούρη, Παναγ. Ι. Μάνο, Γρηγ. Χ. Τσιμπούρη, Σπύρο Μ. Τσιμπούρη, Γεώργιο Ν. Μηλιώνη και φτάνουμε στην χρονιά που διανύουμε με τον Σταύρο Ν. Λώλη. Τά όνόματα που άναφέρω είναι οι πρόδραοι της 'Αδελφότητός μας τά τελευταία 20 χρόνια περίπου.

Δεν μπορώ να πω ότι τά χρόνια αυτά που πέρασαν έγιναν θαύματα, αλλά θά ήταν άδικο να πούμε πως δεν έγινε κάτι τίποτε. Έγιναν πάρα πολλά από πλεονός 'Αδελφότητος στην έδρα της και στο χωριό μας. Τώρα αν δεν πήγαμε παραπάνω αυτό είναι άλλο θέμα και τά αίτια αυτά ψάχνουμε να βρούμε.

Προπονουλίες για άνανέωση και παρατέρα ανάπτυξη πήραν όλες οι Διοικήσεις που προανέφερα. Όλες προσέφεραν τό κατά δύναμη και άνοιξαν νέους δρόμους στον θεσμό των 'Αδελφοτήτων. Άλλά έδώ όμως κατά τί γνώμη μου είναι ένα φταίξιμο που βαρύνει πολλούς από μ'ας. Και τό φταίξιμο αυτό είναι ή έλλειψη ενός μακροχρόνου προγράμματος. Ή προσάθεια ενός έκστρου από μ'ας, να επβάλη την άσπρή του και να κατορθώσει όσα περισσότεροι παληότερα δεν κατορθώσαν, είναι και τό ψεγάδι που ο σεβαστός Κ.Α. άναφέρει σάν προσάθεια αυτοπροβολής και κοινωνικής άνάδειξης.

Και έκει είναι που διαφωνώ βασικά με τον Κ.Α. Δέχομαι την άμύλλα, δεν δέχομαι θυωσ την προσβολή και άνάδειξη. Δεν νομίζω ότι ή Προέδρία της 'Αδελφότητός μας μπορεί ν' αποτελεί για όποιονδήποτε 'Αετοπετρίτη άξίωμα για προβολή.

Όσον άφορά την δραστηριότητα της 'Αδελφότητος προς την κατεύθυνση του χωριού, ή χρονιά που (Συνέχεια στην όη σελ.)

ΕΦΟΝΕΥΘΗ Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΕΤΗΣ

Την Παρασκευή 7-10-77 ο Αντώνης Βενέτης από τό Δεσποτικό και μόνιμος κάτοικος 'Ιωαννίνων έφονεύθη από τυχαία έκπυροσκόρπηση του κηνηγετικού του όπλου στο χωριό Βασιλόπουλο. Ο θάνατός του συγκλόνισε όλους τους χωριανούς του, φίλους και κατοίκους των 'Ιωαννίνων. Ήταν ένας εξαιρετικός άνθρωπος, είχε μόνο φίλους και ο θάνατός τον θρήκε στα 42 του χρόνια. Για την κηδεία του, ή όποια έγινε τό Σάββατο στα 'Ιωάννινα, μετέβησαν εκεί όλοι σχεδόν οι κάτοικοι της 'Αετοπετρας και των γύρω χωριών.

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)
 περναίει άποτέλει εξαίρεση για την είσοδο στην σχολή. Είναι η πρώτη χρονιά, όλα αυτά τα χρόνια, που η Κοινότητα επιφέρει την χειρονομία της από την Αδελφότητα. Διότι είναι γνωστό και χωρίς αμφισβήτηση ότι όλα αυτά τα χρόνια, η Κοινότητα δεχόταν την άποψη που πρωτοβουλία της Αδελφότητας χωρίς αντίρρηση και με πολλή προθυμία. Τον τελευταίο καιρό όμως η Κοινότητα σαν να βγήκε από κάποιο μαζικό λήθαργο και αδράνεια, άρπάζει και κάνει την άποψη της έντονα αισθητή και κυρίως προς τα δόγματα της Αδελφότητας. Η άποψη αυτή την οποία απλώς αναφέρομαι σαν γεγονός χωρίς να κάνω καμία κριτική, είναι μια από τις βασικότερες αιτίες της κρίσης που περνάει. Διότι να μην η Κοινότητα είναι Κοινότητα και διαφορετική έχει όλα τα δικαιώματα με το μέρος της, η Αδελφότητα όμως από την πλευρά της, άσυνθηχτη και άπρεστοψαστη, εμφανίζεται και αλληλοεπηρεάζεται.

«Όσο για την εκπροσώπηση στην Παν/κή Συν/διά αυτό ήταν αμοιβαίο και όχι η αιτία. Αιτίες ήταν πολλές και διάφορες και προς όλες τις κατευθύνσεις.

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, από την «Ημερομηνία» Ραδιοφωνία όπως αποκαλείται ένας ραδιοσταθμός στην Αττική, εκπέμπεται ένα υπέροχο μήνυμα. Ο Βασιλιάς Ζωγράφος από τους Αμπελοκήτους χαρίζει ένα χορό Παγωνισιο στους απανταχού Αετοπετρίτες ή με το παλιό τους όνομα Κοσμοκίτες. Το ίδιο τραγουδάει... κ.λ.π., κ.λ.π.

Το καλύτερο θέλω να είναι την ώρα; Μπαράβα Βασιλιά. Έγω δέχομαι την προσφορά σου και σ' ευχαριστώ όλη μου την ψυχή. Δάκρυα από συγκίνηση και χαρά φανερώνονται στα μάτια μου ενώ τα σόγια μου για το σημείωμα του Κώστα Αγγέλη.

«Όσο για επιστολές του Σταύρου Θ. Ζήκου και του Βασιλιά Ε. Ζωγράφου που είναι σχετικές με το σημείωμα του Κ. Α. δεν τολμώ να τις σχολιάσω.

«Ας τις σχολιάσει ο καθένας μόνος του και ως βγάλει τα συμπεράσματά του.
 Πάντως όμως καλόν θα είναι να μη περάσουν άτακτα ημερομηνίες.
 Οι παρατηρήσεις μου για την Α.γία Παρασκευή και τα κειμήλιά της συγκίνησαν πολλούς χωριανούς μας. Πολλοί ενδιαφέρονται να μάθουν νέα και εξελίξεις.
 Ο Πρόεδρος της Κοινότητας στον οποίο άνηκε η πρωτοβουλία για την επίλυση αυτών των θεμάτων ελπίζω θα μας ενημερώσει τι σκέπτεται πολύ σύντομα.

(ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ)

Λόγω εποχής της Αετοπετρίτικα νέα πάλι πολλά. Είναι ώρα να μαθαίνουμε τα νέα του χωριού μας και μάλιστα από πρώτο χέρι, αλλά πιο ήρεμα. Πιο μαλακά και άντικειμενικά. Αυτό επιβάλλει η κοινή λογική και το κοινό συμφέρον.

Η Παλιούρη μας στο χωριό γιορτάστηκε κι' επέτος. Οι προσκυνητές - πανηγυριώτες μετρημένοι στα δάκτυλα. Ας ελπίσουμε πως δεν θα χαθεί το πανηγύρι μας αυτό και πως το περιμένουν καλύτερες ημέρες.

Δεν περιμέναμε τέτοια απάντηση του προέδρου κ. Τάκη Τσιμπεκίδη προς τον χωριανό μας κ. Δημόθενη Πανταζή.

«Αν δεν ήταν έτοιμος ο Πρόεδρος να απαντήσει το περισσότερο που όφειλε να κάνει ήταν ότι θ' απαντήσει προσεχώς. Τώρα αυτή η μίνι απάντηση και σε πρώτη δόση και με το ύψος που γράφεται δεν είναι καθόλου σωστή.

Το ύψος αυτό δεν ταιριάζει καθόλου στον κ. Τάκη Τσιμπεκίδη, πολύ περισσότερο δε που είναι και Πρόεδρος του χωριού μας και ο κ. Δημ. Πανταζής ένας πολύ καλός χωριανός.

Τό ότι ο Ανδριάντας του ΘΕΟΧΑΡΗ ΜΗΛΙΩΝΗ και το «Ηρώων είναι για να τιμήσουμε νεκρούς και δεν πρέπει να θυμόμαστε τιμωρούς γι' αυτά είναι καινούργια θεωρία του Προέδρου μας.

Λες και μεις δεν ξέρουμε το σκοπό αυτών των έργων. Έστω κύριε Πρόεδρε όπως αγαπάτε! Αφού κάνατε τον κουφό τόσο καιρό για το ήρωον κυρίως τί τις θέλετε τώρα τις απαντήσεις; Το που κυτάνε μεις και το που κυτάνε τα μάρμαρα θα μάς μαρμάρει τώρα; Λες και οι νεκροί μας, οι ψυχές τους ήθελα να πω, είναι κουκουβάγιες και δεν τις νοιάζει πως θα στέκονται πάνω στα λιθάριά.

Λες και οι ψυχές των ήρώων μας ήθελαν σώνει και καλά ξόανα να κουρνιάζουν με τις ώρες και να κλαίει τη μοίρα τους.

«Όχι κύριε Πρόεδρε! Καλόν είναι τα έργα μας, τα καλλιτεχνήματά μας, να βρουν την φυσική τους θέση έτσι ώστε να αρμονισμένα με το φυσικό περιβάλλον και προσαρμολογούνται προς τον σκοπόν και την ιδέαν που τα προσορίζουμε, να αποδόσουν το μέγιστον αποτέλεσμα.

«Ο Μεγάλος Πόλεμος του 40-41 είχε τελειώσει. Ο στρατός μας υποχώρησε και οι έθνοι λογίζονταν την Ελλάδα.

«Από τον δρόμο του Αη - Θανάση, τρεις στρατιώτες χωριανού μας, πήγαιναν να παραδώσουν τα όπλα τους. Από τους τρεις στρατιώτες οι δύο πήγαιναν και δεν πήγαιναν. Ο τρίτος άφριζε και χλιδιότριζε σαν ανήμερο άτι.

Με το μάλινχερ στα χέρια σημάδευε και πυροβολούσε, τότε λιθάρία, τότε κονσερβοκούτια και όλα τα τίνιζε στον αέρα. Κάθε φορά που η σφαίρα εύρισκε το στόχο της ο ζωήρης στρατιώτης φώναζε και ζητοκραυγάζε. «Πάει κι' άλλος 'Ι-ταλός» έλεγε κι' άμέσως μετά με λύπη και συμπόνοια έκκραζότανε για το φανταστικό θύμα του.

«Καμήνε 'Ιταλέ» έλεγε τώρα. «Μάννα δεν σε περιμένει και σένα»;

Η θύελλα της κατοχής πέρασε. Οι πρώτοι ταξιδιώτες ήρθαν στο χωριό μας.

«Εως τότε ήταν αντίσταση. Το σκουλικι και η φύλη δεν μ' είχε τσιμπήσει ακόμη.

«Ο ζωήρης στρατιώτης από τους τρεις που όπισθοχωρούσαν, ήρθε από τους πρώτους στο χωριό μας, σαν ταξιδιώτης.

Δεν είχε χάσει τίποτε από την ζωηράδα του και την φρεσκάδα του. Στο κεφάλι του φορούσε το ίδιο δικό του που είχε στην Αλβανία. «Η μακαρίτισσα ή ΣΤΑΣΙΝΗ ΜΑΝΟΥ, η άδωα παιδούλα με την φλογερή καρδιά έκέντησε με ύπομονη ένα ώραίο έμβλημα και το έγραψε στο δικό του ζωηρού στρατιώτη. Πολύ σύντομα μάθαμε πως εκείνος ο στρατιώτης όταν, φεύγοντας από τον Αη - Θανάση, γυρίζοντας από την Αλβανία, γύρισε στην Αθήνα, συνέχισε τον πόλεμό του στο στενά της Κυψέλης και στα ύψωματα των Τουρκοβουνίων. Τότε το παλληκάρι έβρε γίγαντας. Έγινε βερίδι και στα παιδικά μου μάτια όλα πήραν άδωαίτικες διαστάσεις.

Τότε κατάλαβα γιατί το δικό του που φορούσε έλαμπε τόσο πολύ και η ζωηράδα του ήταν άσπινευτη. «Όποιος γνώρισε τον έαυτό του παρακαλώ πολύ να μου γράψει... Έάν δεν πάρω απάντηση πεί να πη πως και ο ίδιος έξεχσε τον έαυτό του. —Συνεννοηθήκαμε; Τελέια και παύλα.

«Εποϋτος ο Στάθης σαν χέλι ξεγλυστράει. Ούτε που μπορεί να τον πιάσω και να τον καταλάβω λιγάκι. Χρονογράφημα ώραίο και μεστό αλλά δεν μπορεί να φέρω πρόσωπα εμπρός μου. Ίσως η διαφορά της ηλικίας και το γεγονός ότι δεν γνώρισα τον Στάθη σχεδόν καθόλου.

Τελευταία ταξίδευα μ' ένα μεγάλο αεροπλάνο της Ολυμπιακής. Πριν ακόμα απογειωθούμε πήρε το μάτι μου τον Στάθη έκπου προς το πιλοτήριο. Μόλις τον είδα ευχαριστήθηκα. Μεγάλο ταξίδι σκέφτηκα. Τρεις τες

Η ΠΑΛΛΟΥΡΗ ΣΤΗ ΠΕΝΤΕΛΗ

«Όπως κάθε χρόνο τώρα τελευταία, έτσι και φέτος οι Αετοπετρίτες γιόρτασαν την ΠΑΛΛΟΥΡΗ στη Πεντέλη, στις 18 Σεπτεμβρίου, ημέρα Κυριακή.

«Από τις μεσημεριανές ώρες το βουνό αυτό του ξεσητεμένου Ηπειρώτη, όπου νοιώθει να είναι στη πατρίδα του, όπου αναπνέει καθαρόν αέρα σαν του χωριού του, όπου πίνει γάργαρο νεράκι σαν της πηγής του Ηπειρώτικου βουνού, άρχισε να δέχεται τους Αετοπετρίτες στη κεντρική του πλατεία.

Σιγά - σιγά, μετά είτε από μια δόλτα μέχρι την πηγή, είτε από ένα δλέμμα στη προτομή του ποιητή του βουνού και της στάσης, του Κώστα Κρυστάλλη, οι Αετοπετρίτες άρχισαν να γεμίζουν τα τραπέζια του κέντρου «ΑΝΕΜΩΝΑ» και να του δίνουν μια άτμωσφαρα άλλη από τις άλλες μέρες.

Τα τραπέζια γεμίζουν από χαρούμενα πρόσωπα, που χαϊρετίζουν το ένα τ' άλλο, που εύχονται το ένα στ' άλλο, που χαίρονται την κοσμοματώση τους.

Το φαγοπότι στο φόρτε του και καθώς η ώρα περνάει το κλαρίνο άρχίζει να σκορπάει στον καθαρό άέρα τις συγκινητικές νότες του, άρχίζοντας με τί άλλο, με μοιρολόι.

Η φωνή του Προέδρου της Αδελφότητας χαϊρετίζει και καλεί τους Αετοπετρίτες στο χορό, δλώνοντας ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν θα τόνάνοιζε. Έτσι σεβαστός

ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΣ...

Τό να δημιουργούνται προβλήματα σ' έναν σύλλογο, δεν είναι κάτι το παράξενο. Τό να δημιουργούνται δεξότητες στις σχέσεις των μελών ενός συλλόγου, πάλι δεν είναι παράξενο. Αν θέλετε πες τε ότι είναι ανθρώπινο. Εκείνο που θα ήταν παράξενο, είναι η δημιουργία άδιεξόδου.

σερες ώρες πτήση. Θά δοθή η ευκαιρία να μιλήσουμε με τον Στάθη. Ευχαριστήμενος τακτοποιήθηκα και σκεφτόμουν το ταξίδι.

«Όταν το αεροπλάνο βγήκε από τον ελληνικό χώρο ζήτησα διακριτικά τον Στάθη. Σκεφτόμουν την έκπληξή του και τη χαρά του όταν θα μέδλεπε. Τόσο ήμουν βέβαιος ότι ο Στάθης ήταν στο αεροπλάνο. Η απάντηση όμως μου ήρθε σαν κεραμίδα.

«Ο κύριος Παππάς δεν ταξίδευε μαζί με. Είχε μείνει στο έδαφος. Άπιαστε Στάθη! Προσγειώσου λίγο όμαλά για να τα πούμε και λίγο μαζί.

Χωριανός μου θυμισε ότι στα Αγγελάτικα είναι και άλλο σπίτι καμιά.

Βεβαίως είναι και άλλο σπίτι καμμένο, αλλά εγώ δεν έκανα άπογραφή καμένων σπιτιών.

Είναι το τρίτο σπίτι, του Κώστα Ε. Αγγέλη.

Μόνο που αυτό δεν είναι καμένο από τους Γερμανούς. Αυτό το σπίτι, του Κώστα Αγγέλη, και του Κώστα Θ. Βουρεκά, δεν κήκταν από έθνοους. Άλλά αυτό άς τό άφισουμε για μία άλλη φορά. Είναι μία άλλη ιστορία.

Συγκλονίστηκε όλη η παροικία μας από το τραγικό δυστύχημα που συνέβη στην οικογένεια του συμπατριώτη χωριανού μας Κώστα Π. Παππά.

Η συμπαθεία όλων μας είναι άπεριόριστα κοντά τους. Ο Θεός να τους δώση δύναμη και ύπομονη. Τό τραγικό μωρό δεν πρόλαβε καν να πάρη τό σημάδι της πτήσης μας και την τραγική ώρα του έδοσαν τό όνομα του άγίου Μηνά.

«Ο άγιος Μηνάς ως γνωστόν είναι προστάτης και των Παπαδαίων και τό γεγονός ότι έκείνη την όμολογούμενως τραγική ώρα έκέφτηκαν τον προστάτη άγίο τους, δείχνει την βαθεία πίστη τους στα ιερά και όσια του χωριού μας.

Μοναδική και άτυχη μικρά Μηνά. Και οι άγγελοι θα παραξενεύτηκαν για τό τόσο πρόωρο ταξίδι σου.

Αιώνια σου η μνήμη τραγικό άγγελούδι του χωριού μας.

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟΣ

Αετοπετρίτης άνοίγει τον χορό, που δίνει και παίρνει, με την συμμετοχή περισσότερων των φίλων του χωριού και των νέων.

Τό γλέντι και η χαρά φτάνουν στο άποκορύφωμά τους με την εμφάνιση του μικρού μπαλλέτου της Αδελφότητας. Έγινε κι' αυτό θεσμός που δεν θα σβύση και τα δέκα μικρά όλα στάρια μας σέρνουν από ένα χορό τό καθένα, και σκορπάνε ρίγη ύπερηφάνειας και συγκίνησης σ' όλους.

Η εμφάνισή τους γίνεται άφορμή για μία συνέχεια του χορού με περισσότερο κέφι, μέχρι άργά, για να κλείση ο χορός όπως άνοιξε, με τελευταίο πρώτο έναν άλλον ήλικιωμένο Αετοπετρίτη.

Αυτό τό Αετοπετρίτικο γλέντι όμως είχε και κάτι, που να μη τό ξαναχίε άλλο. Αυτή η γιορτή είχε ένα πάγωμα, κάτι την σημάδεψε. Την προηγούμενη ο Ύψιστος θέλησε να πάση κοντά του ένα Αετοπετρίτικο άγγελούδι, και τό κακό μαντάτο, περνώντας από χείλη σε χείλη, έγινε άφορμή μιάς συνολικής συμμετοχής στη λύπη του Αετοπετρίτικου σπιτιού που έχασε τό δλαστάρι του.

Οι μεγάλες βραδυνές ώρες θρήκαν τους Αετοπετρίτες άγκαλιασμένους κι άπ' αυτήν την άντάμωσή τους και άποχωρίζόμενους, ο ένας τον άλλον, με την εύχή να ξαναϊδωθούν και πάλι στην επόμενη έκδήλωση της Αδελφότητας.

«ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΗΣ»

Πιστεύω άκραδάντως ότι οι Αετοπετρίτες δύσκολα φθάνουν στο άδιέξοδο. Κάποιος έλεπε, ότι οι Αετοπετρίτες σαν άτομα είναι οι καλύτεροι άνθρωποι. Όταν μπλέκονται όλοι μαζί, γίνονται ό,τι θέλουμε. Άσπάζομαι τό πρώτο, διαφωνώ στο δεύτερο. Διότι οι Αετοπετρίτες και σαν άτομα και σαν σύνολο παραμένουν οι καλύτεροι. Τό ό,τι δημιουργούνται ζήτησης ίσως είναι πλεονέκτημα. Διότι υπάρχει δραστηριότητα. Και δραστηριότητα δεν σημαίνει ύπνος. Πάντως είναι γεγονός ότι αυτή την στιγμή υπάρχει μία όξυνση. Σαν καλύτερη μέθοδο άπλοποίησης της όξυνσης θεωρώ τον διάλογο. Όχι τον έγγραφο μέσω του «ΠΑΛΛΟΥ» ή μέσω έγκυκλίων. Άλλά τον προσωπικό.

Διαφορές δεν έχουν όλοι οι Αετοπετρίτες. Διαφορές έχουν αυτοί που άνακατεύονται έντονα με την Αδελφότητα. Κατά τό παρελθόν ζήτησα τρεις φορές διάλογο.

Την πρώτη φορά τό πρότεινα στον πρόεδρο της Αδελφότητας κ. Σταύρο Λώλη πριν την έναρξη της έκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως. Τό είχα πει: «Εδώ που έφθασαν τα πράγματα μόνο με προσωπικό διάλογο μπορούν να δοθούν άμοιβαίες εξηγήσεις. Σκέψου το και άποφάσισε. Να μαζευτούμε 15-20 άτομα και να συζητήσουμε τις διαφορές μας χωρίς πάθος. Είναι η καλύτερη λύση». Τό δέχτηκε μόνό όλλά υπό τό βάρος όλων προβλημάτων ίσως να τό άμέληση.

Την δεύτερη φορά τό ζήτησα έγγράφως από τον αντιπρόεδρο κ. Τάκη Π. Μάνον. Με μόνη την διαφορά ότι αυτή την φορά ζήτησα προσωπικό διάλογο. Δεν έλαβα άπάντηση. Την τρίτη φορά τό ζήτησα τηλεφωνικά από τον Γεν. Γραμμ. κ. Παν. Γ. Μάνον. Τό άπέκλεισε λέγοντας ότι δεν πρόκειται να βγή τίποτε θετικό από αυτόν τον διάλογο.

Τώρα τό προτείνω δημοσίως. Πιστεύω άκραδάντως ότι λάθη έχουν γίνει από παντού. Πιστεύω άκραδάντως ότι ύπηρεσε καλή έκτίμηση γεγονότων και πραγμάτων. Πιστεύω άκραδάντως ότι με πίστη στην ένότητα και πίστη στον καλόπαιστο διάλογο ή Αδελφότητα θα βγή τροπαιοϋχος. Πιστεύω άκραδάντως ότι δεν υπάρχουν σκοπίμα λάθη.

Άρκει να έντοπίσουμε και να παραδεχτούμε τό λάθη μας. Κι' αν άναγνωρίσουμε τό λάθη, άπ' ό,που κι άν προέρχονται τότε θα είμαστε υπεράνω για «συνεπαιρίζεσθαι». Άλλοιώς ό καθένας άς αναλάβει τις ευθύνες του.

Τό Δ. Σ. σαν φορέας της Αδελφότητας, έχει τον πρώτο λόγο.

Β. Ι. Μ.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Τόν Δημήτρη παλιό μου γείτονα είχα κάμποσα χρόνια να τον δω τόσο που ξαφνίστηκε προχθές καθώς τον είδα να προβάλλει τό κεφάλι του στο κατώφλι της πόρτας του σπιτιού μου. «Έλα Δημήτρη» τού φώναξα «τι καλός άνεμος σ' έφερε». Κοντοστάθηκε σαν να δίσταζε και μ' άποκρίθηκε: «Νά είπα να περάσω να σε δω και να τα πούμε λιγάκι». Προχώρησε λίγα όήματα κοιτάζοντας ξερβά - δεξιά σαν να θέλε να δημήφως θρικόταν κανείς άλλος πέρα από μέ τό ρώτησε: «Θυμάσαι κάποια που έλεγα να πάρω και έγω ένα διαμερισματάκι να γλυτώσω από τό νοίκι». «Ναι μωρέ Δημήτρη τ' άπάντησα, θυμάμαι νομίζω ότι είχες μαζέψη και κάτι λεφτά» γι' αυτό τί από γινε, κάτσε να μου τα πής τό πήρες;»

Στρογγυλοκάθηκε πάνω σε μία πολυθρόνα άναψε τσιγάρο που τό πρόσφερα, τράβηξε μία - δυο ρουφηξιές και μ' άπάντησε: «Είναι όνειρο Γιώργο που να στα λέω». Φαντάζομαι τόπτα τί όμορφο θάνα, έτσι δεν είναι;»

Γούρλωσε τό μάτια του μ' έκπληξη και μόνό ξαναπάντησε «όνειρο μωρέ σούπα, θγαίνουν τό όνειρο άλληνά. Όνειροπου τό κυνηγάς όκόμ' θυμάσαι που σου έλεγα ότι έχω 100 χιλ. στην Τράπεζα και θέλω άλλες (95) ένενήντα πέντε χιλιάδες για να πάρω ένα όυάρι.

Με κάτι οικονομίες και κάτι τόκους από την Τράπεζα σε δυό - τρία χρόνια τάχα μαζέψη μ' κείνο πρόλαβε και πέταξε. Τώρα ήταν η σειρά μου να γουρλώσω τό μάτια μου και άρχισα να άμφιβάλλω για την διανοητική του Ικανότητα. «Ποιό Δημήτρη πέταξε; τό σπiti; για άεροπλάνο τό πέρασε; Μά έκείνος σαν να μην μ' άκουσε συνέ-

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΑΣΚΟ ΤΗΣ ΒΙΓΛΑΣ

— Έφέτος λόγω της άνομβρίας και της άνεπάρκειας της κοινοτικής άρχης παρετηρήθη μεγάλη έλειψη νερού.

— Η πηγή της Βίγλας είχε δουλώσει από τό χρώματα και τό χόρτα μέσα στο φρεάτιο συγκομιδής και στο σωλήνα ύποδοχής νερού και η ροή προς τη δεξαμενή είχε ούσιαστικά σταματήσει. Ο κόσμος είχε άγανάκτηση και έτρεχε προς τό «χαλίκι» για προμήθεια νερού. Η ταλαιπωρία ήταν μεγάλη και ιδιαίτερα σ' έμάς που δεν είχαμε φορτηγά όζωα.

— Ο πρόεδρος και ο Γραμματέας της Αδελφότητας που κατά την περίοδο αυτή παρεύρισκοντο στο χωριό κατ' άρχην ένήργησαν σωστά. Έπήγαν με σωλήνες που άγόρασαν τό νερό από την άγνωστη μέχρι τότε πηγή του τρακοσάρι, και τό έριξαν μέσα στην πηγή της Βίγλας καθάρισαν τό φρεάτιο και τον σωλήνα ύποδοχής και η ροή τού νερού — παρά τις δολιοφθορές από άγνωστους — προς τη δεξαμενή τό χωριό άρχισε κανονικά.

— Η ύδρευση τού χωριού έστως και μειωμένη λόγω της ξηρασίας άρχισε κανονικά. Λόγοι ούσιαστικοί για άνεύρεση νέων πηγών ύδάτων και κατασκευής έργων ύδρευσης δεν ύπήρχαν. Για τον άπλοόστατο λόγο ότι άλλες πηγές στην περιοχή της Βίγλας και άλλου δεν ύπάρχουν. Πέραν αυτού η Νομαρχία έχει υπό κατασκευή τό γνωστό μεγάλο έργο ύδρευσης τού χωριού, άσχετον άν έγινε κάποιο σφάλμα στην πηγή του Χαλίκιου. Τά σφάλματα όσαν θέλουμε διορθώνονται. Γι' αυτή την περίπτωση άλλωστε έγκρίνουμε στον έφετείνό προϋπολογισμό της Αδελφότητας τό ποσόν των έκατον χιλιάδων δραχμών.

Δυστυχώς όμως ο πρόεδρος και ο γενικός της Αδελφότητας συνεπικουρούμενοι και από τό περιβάλλον τους παρενόησαν τον ρόλον τους.

— Επιδιώκοντας να έντυπωσιάσουν τό «νοήμον» κοινόν της Αετοπετρίτας και άνεμίζοντας ένα χαρτί γνώματευση ενός Γεωλόγου ώρησαν — παρά τις άντιρήσεις μας — και συνοδεύόμενοι από μπουλντόζαν κατέσκαψαν κυριολεκτικά την κάτω — άκριβώς — της πηγής

χισε «Είχα τις 100 χιλιάδες στην Τράπεζα για να παίρνω τόκο μάζευα και από τό μισθό μου άλλες 2.000 τό μήνα» και έτσι πέρσει που τό είχα συγκεντρώσει πάνω από 200 χιλ. πήγα πρωτ - πρωτ με τό λεφτά στο χέρι σ' ένα τεχνικό Γραφείο που πουλούσε διαμερισματά. «Καλημέρα σας» τούς είπα και κάθισα σε μία καρέκλα, «Όρίστε τί θέλετε κύριε;» μ' έρώτησε. «Ξερέτε τούς είπα, θέλω ν' αγοράσω ένα όυάρι και τό λεφτά άτάκα και επί τόπου όλα μετρητά». Μάλιστα κύριε έχομε ένα δεύτερος όροφος, στην άπάντη πολυκατοικία που κτιζόμε πολύ φτηνά, για σάς μόνο 630 χιλ. Πώς θρέθηκε στον δρόμο όυτε κατάλαβα. Πήγα να τρελλαθώ. Τώρα με νοιώθεις γιατί ενάδι όνειρο τό σπiti; που να προλάβω ν' αγοράσω με τίμές που γίναν ίπτάμενοι δίσκοι γι' αυτό και έγω, κοιτάζω στον ούρανό μήπως χαμηλώσουν λίγα και τό πάρω γιατί έχω γυναικά και παιδιά και τώρα δεν περισσεύει τίποτα με τέτοια άκρίβεια. Είναι όνειρο σου λέω. Είναι όνειρο και σημάδεψε να φύγη. Τόν ξεπροβόδινα έως την πόρτα έπαναλαμβάνοντας και έγω τά λόγια του «Ναι είναι όνειρο». «Ναι είναι όνειρο», και μπροστά μου άρχισαν να φαντάζονται χιλιάδες σπitiα και διαμερισματά που άνεβοκατεβαίνουν στον ούρανό και χιλιάδες σαν τον Δημήτρη να άπλώνουν άπελπισμένα τό χέρια τους για να τά πάρουν και να χορτάσουν τό όνειρο τούς.

Ναι, στον κάθε άνθρωπο μαζί με τό δικαίωμα έργασίας και τό δικαίωμα στέγης που είναι τό ίδιο βασικό για μία καλύτερη κοινωνία, μία καλύτερη ζωή.

ΠΑΝ. ΒΑΤΣΟΣ

της Βίγλας περιοχή δημιουργούντες τεραστίαν χαθούλα και άχρηστεύσαντες τον διερχόμενον δημόσιον δρόμον! Και τούτο προς άνεύρεση άφθονου νερού κάτω της ύπάρχουσας πηγής και σε βάθος δέκα μέτρων! Πηγή διόροφος!

— Και νερό μόνό δεν θρέθηκε στο βάθος των έπτά μέτρων που έφθάσε η έκσκαψη, η καταστροφή που έγινε είναι μεγάλη τό κοινοτικό έργο της Βίγλας είναι μετέωρο και κινδυνεύει να καταρεύσει οι σωλήνες μεταφοράς νερού στη δεξαμενή κρέμονται στο χάος και η χαθούλα που ύπάρχει όταν άρχίσουν οι φθινοπωρινές βροχές είναι Ικανή με τον δγκό των νερών που θα συγκεντρώσει να παρασύρη όλόκληρη την περιοχή προς τό παρακάτω εύρισκόμενο θάραθρον!

Θά είχα άρκετά να γράψω επί τού θέματος που προέκυψε από την τελείως παράλογον ένέργεια τού προέδρου της Αδελφότητας, αλλά άρκούμαι να αναφέρω ότι την ένέργεια αυτή κατηγγέλαια προς τον κύριον Νομάρχην ο όποιος και άπέστειλε άμέσως μηχανικών ο όποιος και διεπίστωσε την καταστροφή. Παραδόξως όμως παρά την πάροδο άρκετών έβδομάδων από της άφίξης τού κ. μηχανικού δεν είδα και δεν έμαθα καμιά ένέργεια: επί τού προκειμένου, Και τούτο διότι τό Κοινοτικό Συμβούλιο έζήτησε την άναστολή των ενεργειών της Νομαρχίας κατά των δραστών της καταστροφής με τό πρόσχημα ότι έχει ανάγκη την Αδελφότητα. Και έγω μόνό έπραξα τό καθήκον μου σαν Αετοπετρίτης, τον λόγον όμως έχουν πλέον τό σύνολον των μελών της Αδελφότητας.

— Είπαμε και γράψαμε να γίνουν έργα στο χωριό και όχι να καταστρέφουμε τα ύπάρχοντα.

Κορυδαλλός 5-10-1977

ΚΩΣΤΑΣ ΑΓΓΕΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΧ. ΜΑΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Γραφείον: Άριστέιδου 10-12

3ος όροφος - Γραφ. 48

Τηλ. Γραφ. 3223.742

» Οίκιας: 2629.431